

Εργατικό ατύχημα. Χρηματική ικανοποίηση για ηθική βλάβη ή ψυχική οδύνη επί εργατικού ατυχήματος, όταν συντρέχουν οι όροι της αδικοπραξίας. Τέτοια αδικοπραξία μπορεί να υπάρχει και στην περίπτωση που δεν συντρέχει η ειδική αμέλεια του άρθρου 16 παρ. 1 του α.ν. 551/1915, δηλαδή όταν το ατύχημα οφείλεται στη μη τήρηση όρων. Για τον καθορισμό του ποσού της χρηματικής ικανοποίησης, το συντρέχον πταίσμα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη από το δικαστήριο, ανεξαρτήτως της συνδρομής των προϋποθέσεων της διάταξης του άρθρου 16 παρ. 4 α.ν. 551/1915. Μέτρα υγιεινής και ασφάλειας των εργαζομένων εις πιεστήρας, εκκέντρους και παρομοίους τοιούτους. (Π.δ 152/78 α.ν. 551/15).

Πρόεδρος: Σπυροφάνης Λούβρος.

Δικαστές: Χ. Αγγελόπουλος (εισηγητής), Α. Τύμπας.

Δικηγόροι: Α. Γιουλδάση - Χ. Βεργούλης.

3. Από τις διατάξεις των άρθρων 299, 300, 914 και 932 ΑΚ, 1 και 16 του α.ν. 551/1915 προκύπτει ότι χρηματική ικανοποίηση για ηθική βλάβη ή ψυχική οδύνη οφείλεται και επί εργατικού ατυχήματος, όταν συντρέχουν οι όροι της αδικοπραξίας. Τέτοια αδικοπραξία μπορεί να υπάρχει και στην περίπτωση που δεν συντρέχει η ειδική αμέλεια του ανωτέρω άρθρου 16 παρ. 1 του α.ν. 551/1915, δηλαδή όταν το ατύχημα οφείλεται στη μη τήρηση όρων, οι οποίοι επιβάλλονται από την κοινή αντίληψη, την υποχρέωση προνοίας και την απαιτούμενη στις συναλλαγές επιμέλεια και οι οποίοι δεν προβλέπονται από ειδική διάταξη νόμου. Εξάλλου, η διάταξη του άρθρου 16 παρ. 4 του ανωτέρω νόμου (551/1915), κατά την οποία επί εργατικού ατυχήματος το συντρέχον πταίσμα του παθόντος αντιτάσσεται νομίμως μόνον αν αφορά παραβίαση διατάξεων ή κανονισμών που θέτουν όρους ασφαλείας στην εργασία, αναφέρεται στην επιδίκαση αποζημίωσης για περιουσιακή ζημία και όχι χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης ή ψυχικής οδύνης. Επομένως, για τον καθορισμό του ποσού της χρηματικής ικανοποίησης, το συντρέχον πταίσμα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη από το δικαστήριο, ανεξαρτήτως της συνδρομής των προϋποθέσεων της παραπάνω διάταξης (ΑΠ 1373/2002 ΕλλΔνη 2003.420, ΑΠ 1183/1998 ΕΕργ Δ 1999.1099). Αρα το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, το οποίο με την εκκαλούμενη απόφασή του έκρινε νόμιμη την προβληθείσα υπό της εναγομένης ένσταση συνυπαιτιότητας του ενάγοντος παθόντος στην επέλευση του αναφερόμενου στην αγωγή τραυματισμού, απορρίπτοντας σιωπηρά τον ισχυρισμό του τελευταίου περί μη εφαρμογής της διάταξης του άρθρου 300 ΑΚ όταν το ατύχημα οφείλεται στη μη τήρηση από τον εργοδότη των όρων ασφαλείας, ορθά ερμήνευσε και εφάρμοσε τις άνω διατάξεις και δεν έσφαλε. Γι' αυτό και ο σχετικός περί του αντιθέτου λόγος της έφεσης του ενάγοντος είναι αβάσιμος στην ουσία.

4. ... Η εναγομένη διατηρεί, στο 18ο χιλιομετρικό σημείο της Παλαιάς Εθνικής Οδού Θεσσαλονίκης - Αγίου Αθανασίου, εργοστάσιο κατεργασίας μετάλλου και κατασκευής σωλήνων άρδευσης και συρματοργίας. Στις 9.4.2001 προσέλαβε με σύμβαση εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου τον ενάγοντα ως εργάτη του άνω εργοστασίου της. Την ίδια ημέρα τον τοποθέτησε ο τεχνικός διευθυντής του εργοστασίου Σ.Κ., κατόπιν εντολής του νομίμου εκπροσώπου της, στο τμήμα πρεσσών διαμόρφωσης - κατεργασίας των μεταλλικών ταχυσυνδέσμων των σωλήνων άρδευσης. Η διαδικασία κατασκευής του εν λόγω εξαρτήματος γίνεται με χρήση τριών πρεσσών, που τις χειρίζονται ισάριθμοι εργάτες. Στην πρώτη πρέσσα γίνεται η σχετική διαμόρφωση των μεταλλικών ταχυσυνδέσμων για να επιτευχθεί με ισχυρή πίεση η συγκόλληση του κολάρου του συνδέσμου στο άκρο του σωλήνα. Στη συνέχεια το εξάρτημα μεταφέρεται με ταινία μεταφοράς στη δεύτερη πρέσσα. Αυτή είναι έκκεντρη, μάρκας Rai Mondi 120 τόννων, λειτουργεί με διπλό μπουτόν, απαιτεί για να τεθεί σε λειτουργία την ταυτόχρονη χρησιμοποίηση από το χειριστή της και των δύο χεριών του και στην τράπεζά της είναι προσαρμοσμένο καλούπι ανοικτού τύπου. Στην πρέσσα αυτή γίνεται η δεύτερη διαμόρφωση του κολάρου του συνδέσμου και η συγκόλληση στο άκρο του σωλήνα.

άρδευσης. Ακολούθως το εξάρτημα μεταφέρεται με ταινία μεταφοράς στην τρίτη πρέσσα, στην οποία αναγράφεται η επωνυμία της επιχείρησης. Η παραγωγή του εν λόγω τεμαχίου είναι συνεχής, ο πρώτος εργαζόμενος παίρνει ένα κυλινδρικό τεμάχιο, το διαμορφώνει και το αφήνει πάνω στην ταινία μεταφοράς που υπάρχει στη δεξιά του πλευρά, για να φθάσει στο χειριστή της δεύτερης πρέσσας. Αυτός με το αριστερό του χέρι παίρνει το ως άνω κατεργασμένο τεμάχιο από τον ταινιομεταφορέα ή από το καλάθι - αποθήκη, το τοποθετεί κάτω από το πίεστρο της δεύτερης πρέσσας, πατά τα πιο πάνω δύο μπουτόν με τα δυο του χέρια, τίθεται σε λειτουργία η πρέσσα, πίπτει το πίεστρο και στη συνέχεια, αφού γίνει η διαμόρφωση, παίρνει το κατεργασμένο τεμάχιο με το δεξί του χέρι και το αφήνει στον ταινιομεταφορέα που υπάρχει στη δεξιά πλευρά του για να οδηγηθεί στην τρίτη πρέσσα, προκειμένου να γίνει η τελική διαμόρφωσή του. Αμέσως μετά την πρόσληψή του και μετά από προηγούμενη ολιγόλεπτη ενημέρωσή του σχετικά με τον τρόπο λειτουργίας (τρόπου εκκίνησης - χειρισμού και παύσης της λειτουργίας των πρεσσών) του ανατέθηκε ο χειρισμός της πρώτης πιο πάνω πρέσσας. Την επόμενη ημέρα, δεύτερη ημέρα της απασχόλησής του από την εναγομένη (10.4.2001), του ανατέθηκε ο χειρισμός της δεύτερης πιο πάνω πρέσσας. Κατά την εκτέλεση της άνω εργασίας του στην εν λόγω πρέσσα και συγκεκριμένα στις 2 μ.μ. ώρα περίπου πήρε με το αριστερό του χέρι το προς κατεργασία τεμάχιο από την ταινία μεταφοράς, το τοποθέτησε κάτω από το πίεστρο, πάτησε, με τα δύο του χέρια, τα δύο μπουτόν εκκίνησης της πρέσσας, προκειμένου να τεθεί σε λειτουργία η πρέσσα και ειδικότερα για να κατέβει και για να επανέλθει το πίεστρο στην αρχική του θέση, και ακολούθως άπλωσε το δεξί του χέρι, για να πάρει το κατεργασμένο τεμάχιο και να το τοποθετήσει στην ταινία μεταφοράς, προκειμένου να προωθηθεί στην τρίτη πρέσσα. Η κίνηση όμως του δεξιού χεριού του έγινε με ταχύ ρυθμό και το χέρι του έφθασε κάτω από το πίεστρο της πρέσσας πριν αυτό να ολοκληρώσει την κάθοδό του στο καλούπι, με αποτέλεσμα το πίεστρο να συναντήσει το δεξί του χέρι και να το συνθλίψει στο σημείο του δεύτερου και τρίτου δακτύλου και συγκεκριμένα να προκαλέσει ακρωτηριασμό του δείκτη και του μέσου δακτύλου στο ύψος της τρίτης φάλαγγας.

Μετά το ατύχημα απολυμάνθηκαν οι πληγές του, τοποθετήθηκαν τα ακρωτηριασμένα μέλη του, σύμφωνα με τις οδηγίες του ιατρού, σε πάγο και μεταφέρθηκε αρχικά στο Κέντρο Υγείας Ιωνίας, για την παροχή πρώτων βοηθειών, και από αυτό στο εφημερεύον Νοσοκομείο ... για περαιτέρω θεραπεία. Εκεί οι θεράποντες ιατροί διαπίστωσαν ότι δεν ήταν εφικτή ιατρικώς η συγκόλληση των αποκοπέντων τμημάτων των άνω δακτύλων του και προέβλεψαν μόνο σε περιποίηση των τραυμάτων του. Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 10 του π.δ./τος 152 της 22/25. 2.1978 περί μέτρων υγιεινής και ασφαλείας των εργαζομένων εις πιεστήρας, εκκέντρους και παρομοίους τοιούτους, "Το πρώτον χειριζόμενα πιεστήρας πρόσωπα, δέον όπως προ πάσης τοιαύτης απασχολήσεώς των εκπαιδευθούν επαρκώς υπό εμπείρου προσώπου εις την λειτουργίαν και τους κινδύνους εκ του χειρισμού των πιεστήρων". Επίσης, με τις διατάξεις του άρθρου 5 του ίδιου π.δ./τος ορίζεται ότι προς αποτελεσματική προστασίαν των χειρών των χειριστών πιεστηρίων, δέον όπως επιπλέον των εν τω προηγούμενω άρθρου αναφερομένων χρησιμοποιείται και έν εκ των κατωτέρω συστημάτων προφυλάξεως αναλόγως της κατασκευής και του τρόπου εργασίας του πιεστήρος... Η αναγκαστική ταυτόχρονη χρησιμοποίησις αμφοτέρων των χειρών προς λειτουργίαν του πιεστήρος. Τα προς τούτο όργανα δέον να είναι ούτω κατασκευασμένα, ώστε να αποκλείεται η περίπτωσις μη ηθελημένου χειρισμού των. Απαγορεύεται η καθ' οιονδήποτε τρόπον μονιμοποίησις εις την θέσιν λειτουργίας ή ακρήστευσης ενός εκ των χειριστηρίων ταυτοχρόνου χειρισμού. Η απόστασις των οργάνων χειρισμού δια ταυτοχρόνου χρησιμοποίησεως αμφοτέρων των χειρών εκ του επικινδύνου πεδίου δέον όπως είναι τοιαύτη, ώστε να τελειούται η κίνησις καθόδου του πιάστρου πριν ή οι χείρες του χειριστού υπεισέλθουν εις το επικίνδυνον πεδίου, άλλως δέον όπως η κίνησις καθόδου του πιάστρου διακόπτεται εγκαίρως και άμα τη αφέσει έστω και του ενός εκ των οργάνων χειρισμού. Από τα προεκτεθέντα προκύπτουν τα εξής: 1) Ότι η εναγομένη δεν μερίμνησε, όπως είχε υποχρέωσις από τις πιο πάνω διατάξεις, να εκπαιδεύσει τον ενάγοντα με έμπειρο πρόσωπο (τον τεχνικό της διευθυντή ή τον άμεσο προϊστάμενό του) για τη λειτουργία και για την προστασία των χειρών του κατά τη λειτουργία της άνω πρέσσας, αλλά απλώς αρκέσθηκε στην ολιγόλεπτη ενημέρωσή του μόνον ως προς τον τρόπο λειτουργίας των μηχανημάτων

(πιεστήρων) που θα χειριζόταν κατά την εκτέλεση της εργασίας του. Πρόδηλα δε η ενλόγω ενημέρωσή του δεν κάλυπτε την απαιτούμενη από τις προμνησθείσες διατάξεις ενημέρωση. Είναι βέβαια αλήθεια ότι ο πιο πάνω τεχνικός διευθυντής της εναγομένης Σ.Κ., μηχανολόγος - μηχανικός, κατέθεσε ενώπιον του πρωτοβαθμίου Δικαστηρίου ότι ο ενάγων εκπαιδεύτηκε πλήρως στη χρήση των άνω μηχανημάτων από τον ίδιο και άλλους χειριστές παρομοίων μηχανημάτων και ενημερώθηκε για τους κινδύνους που διέτρεχαν τα χέρια του και για τα μέτρα προφύλαξης που έπρεπε να λαμβάνει. Η κατάθεσή του όμως αυτή δεν είναι ικανή να οδηγήσει σε διάφορη της πιο πάνω κρίσης, περί μη εκπαίδευσως του ενάγοντος από έμπειρο πρόσωπο στη λειτουργία και τους κινδύνους από το χειρισμό των άνω πιεστήρων και αυτό γιατί αφενός μεν ανατρέπεται από το υπόλοιπο ως άνω αποδεικτικό υλικό, αφετέρου δε δεν παρέχει και εχέγγυα αμεροληψίας, αφού και κατ' αυτού ασκήθηκε ποινική δίωξη για τον προμνησθέντα τραυματισμό του ενάγοντος, λόγω της ως άνω ιδιότητάς του. Και 2) ότι η απόσταση μεταξύ των ως άνω δύο μπουτόν εκκίνησης της λειτουργίας της ενλόγω πρέσσας και ο χρόνος που απαιτούνταν για την ολοκλήρωση της κίνησης καθόδου του πέστρου, δεν απέκλειε τον εμβολισμό των χεριών του χειριστή της κατά το χρόνο που θα επιχειρούσε να αφαιρέσει (παραλάβει) το άνω εξάρτημα από το καλούπι για να το τοποθετήσει στην ταινία μεταφοράς του.

Δεν αποδείχθηκε βέβαια ότι η εναγομένη, διά του αρμοδίου οργάνου της, είχε επιβάλει στον ενάγοντα, όπως αβάσιμα υποστηρίζεται από αυτόν, να εκτελεί την εργασία του με έντονο και συνεχή ρυθμό, για τη μείωση του κόστους παραγωγής των προϊόντων της, πλην όμως αποδείχθηκε ότι στην πρέσσα υπάρχει σύστημα καταγραφής της παραγωγής και σύγχρονης γνωστοποίησης με φωτεινή ένδειξη, που υπάρχει πάνω στην πρέσσα, των παραχθέντων εξαρτημάτων για τον έλεγχο της παραγωγής και έμμεσα και του εργαζομένου, γεγονός το οποίο πρόδηλα μαρτυρεί έμμεση ψυχολογική πίεση του εργαζομένου για εργασία με έντονο ρυθμό. Όλα αυτά όφειλαν να τα αντιληφθούν και μπορούσαν να τα αντιληφθούν ο νόμιμος εκπρόσωπος της εναγομένης και οι αρμόδιοι τεχνικοί της υπάλληλοι και ακολούθως να μεριμνήσουν είτε για τη μείωση του χρόνου καθόδου του πέστρου, ο οποίος κατά τον άνω μάρτυρα αυτής υπολογίζεται σε δύο (2) δευτερόλεπτα (sec), ώστε να μην υπάρχει περίπτωση να βρεθεί το χέρι του εργαζομένου κάτω απ' αυτό, είτε για την τοποθέτηση των άνω δύο μπουτόν χειρισμού της πρέσσας σε απόσταση τέτοια από το πέστρο, ώστε να μην υπάρχει χρονική δυνατότητα να φθάσει το χέρι του εργαζομένου στην επικίνδυνη περιοχή της πρέσσας πριν ολοκληρωθεί η κάθοδος του πέστρου. Η εναγομένη ισχυρίστηκε ότι η άνω πρέσσα λειτουργούσε σύμφωνα με τις προδιαγραφές του κατασκευαστή της και ότι δεν είχε γίνει καμία επέμβαση σ' αυτήν από τους τεχνικούς της υπαλλήλους. Ο ισχυρισμός της αυτός, και αν ακόμη υποθεθεί αληθινός, δεν αναιρούσε την υποχρέωσή της να προβεί είτε στη μείωση του χρόνου καθόδου του πέστρου είτε στην τοποθέτηση των δύο μπουτόν λειτουργίας σε θέση τέτοια που να αποκλείεται ο άνω κίνδυνος. Δεν προέβη δε στις ενέργειες αυτές, παρόλο που και η ίδια δεν ισχυρίζεται ότι δεν είχε τέτοια δυνατότητα, πρόδηλα από αμέλειά της, καθόσον και τον άνω κίνδυνο μπορούσε να αντιληφθεί και είχε υποχρέωση από τις προαναφερόμενες διατάξεις του άρθρου 5 του άνω π. δ/τος να προβεί σε μία από τις ενλόγω ενέργειες. Από τα προαναφερόμενα πραγματικά περιστατικά προκύπτει ότι ο πιο πάνω σοβαρός τραυματισμός του ενάγοντος, ηλικίας 21 ετών κατά το ατύχημα, που είχε ως συνέπεια την αποκοπή των ως άνω δύο δακτύλων του δεξιού χεριού, απαιτητών όχι μόνο για την άσκηση της εργασίας του ως εργάτη, αλλά και για την ικανοποίηση των καθημερινών προσωπικών αναγκών του, οφείλεται πρωτίστως σε αμέλεια των αρμοδίων οργάνων της εναγομένης αλλά και σε συντρέχουσα αμέλεια του ιδίου. Ειδικότερα, η αμέλεια των αρμοδίων οργάνων της εναγομένης οφείλεται στο ότι αυτά δεν φρόντισαν για την τήρηση των αναγκαίων όρων ασφαλείας κατά τη λειτουργία της ως άνω πρέσσας, και συγκεκριμένα στην προσήκουσα εκπαίδευση του ενάγοντος και στη λήψη των προμνησθέντων μέτρων, τα οποία όφειλαν και μπορούσαν να λάβουν. Η δε υπαιτιότητα του τελευταίου (ενάγοντος) συνίσταται στο ότι αυτός εργαζόταν με πολύ γρήγορο ρυθμό, παρόλο που δεν είχε σχετική εντολή προς τούτο και δίχως παράλληλα να καταβάλλει και την προσήκουσα προσοχή κατά την απομάκρυνση του άνω εξαρτήματος από το καλούπι της πρέσσας που χειριζόταν, καθόσον εάν κατέβαλλε την προσοχή που όφειλε και μπορούσε να καταβάλλει, προφανώς θα απέφευγε να εκτελεί την εργασία με ιδιαίτερα γρήγορο ρυθμό και, με τον τρόπο αυτό, θα

απέφυγε και τον τραυματισμό του. Τέλος, αποδείχθηκε ακόμη ότι ο ενάγων εξαιτίας του άνω τραυματισμού του αντιμετώπισε και αντιμετωπίζει και πρόσθετα προβλήματα ψυχικής προσαρμογής, γιατί, πέραν της εν μέρει αντιαισθητικής εμφάνισης του δεξιού του χεριού, μειώθηκε εν μέρει και η απόδοσή του ως εργάτη και κατά συνέπεια κατέστη αδύνατη και η απασχόλησή του σε εργασίες που απαιτούν, ενόψει του ότι είναι δεξιόχειρας, τη χρήση όλων των δακτύλων του δεξιού του χεριού και αμείβονται με υψηλότερες αποδοχές. Με βάση όλα τα παραπάνω, κατά την κρίση του Δικαστηρίου, έπρεπε να γίνει δεκτή και ως εν μέρει βάσιμη στην ουσία η άνω ένσταση της εναγομένης, περί συνυπαιτιότητας και του ίδιου στην επέλευση του τραυματισμού του και, ακολούθως, λαμβανομένων υπόψη των συνθηκών επέλευση του ενλόγω ατυχήματος, του βαθμού του πταίσματος του νομίμου εκπροσώπου της εναγομένης και των αρμοδίων υπαλλήλων της, που προστέθηκαν απ' αυτήν για τη λήψη των αναγκαίων, σχετικά με την άνω πρέσσα, μέτρων για την προστασία της ζωής και της υγείας των εργαζομένων σ' αυτές, του βαθμού συνυπαιτιότητας του ενάγοντος, την οικονομική κατάσταση της εναγομένης, ανώνυμης εταιρίας, και του ενάγοντος, ο οποίος αποξεί μόνον από τις αποδοχές της εργασίας του ως εργάτη, τη μόνιμη απώλεια των άνω τμημάτων των δακτύλων του και την επίδραση του γεγονότος αυτού στον ψυχικό του κόσμο και στην απασχόλησή του ως εργάτη, πρέπει να γίνει δεκτό, ότι η επιδικαστέα υπέρ του ενάγοντος εύλογη χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που υπέστη, από τον άνω τραυματισμό του, ανέρχεται στο ποσό των 15.000 ευρώ (ή των 5.111.250 δραχμών). Κατά συνέπεια αυτών η πιο πάνω αγωγή έπρεπε να γίνει δεκτή και ως εν μέρει βάσιμη στην ουσία για το προμνησθέν ποσό. Επομένως το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, το οποίο, με την εκκαλούμενη απόφασή του, δέχθηκε ως αποδειχθέντα όλα τα πιο πάνω πραγματικά περιστατικά και στη συνέχεια, κατόπιν παραδοχής και ως εν μέρει βάσιμου στην ουσία της άνω ένστασης, προσδιόρισε το ύψος της καταβλητέας στον ενάγοντα χρηματικής ικανοποίησης, για την άνω αιτία, στο ποσό των 15.000 ευρώ, με την ίδια κατά βάση αιτιολογία, ορθά εκτίμησε το αποδεικτικό υλικό και δεν έσφαλε. Γι' αυτό και όλοι οι περί του αντιθέτου λόγοι των εφέσεων είναι αβάσιμοι στην ουσία.

5. Ύστερα από τα πιο πάνω πρέπει οι εφέσεις, εφόσον δεν υπάρχει άλλος λόγος προς έρευνα, να απορριφθούν ως αβάσιμες στην ουσία. Πρέπει ακόμη, ο μεν εκκαλών - ενάγων να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα της αντιδίκου του, η δε τελευταία στα δικαστικά έξοδα του πρώτου, του παρόντος βαθμού της δίκης, εφόσον και τα δύο διάδικα μέρη ηττήθηκαν (άρθρα 176, 183 ΚΠολΔ).

[Όταν ο παθών από εργατικό ατύχημα υπάγεται στην ασφάλιση του ΙΚΑ, τότε ο εργοδότης απαλλάσσεται από κάθε υποχρέωση για αποζημίωσή του. Ο απαλλακτικός αυτό κανόνας βρίσκεται στο άρθρο 31 παρ. 2 του α.ν. 1816/51. Το θύμα έχει δικαίωμα μόνο στις χορηγούμενες παροχές από το ΙΚΑ. Διατηρεί, ωστόσο, την αξίωση για χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης κατά του εργοδότη και του προσώπου που προστέθηκε από αυτόν όταν το ατύχημα οφείλεται σε πταίσμα αυτών.

Η αξίωση για χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης υπάρχει επί συνδρομής οποιασδήποτε αμέλειας του εργοδότη ή των προστηθέντων του, μη απαιτούμενης της συνδρομής της ειδικής αμέλειας του άρθρου 16 του ν. 551/15, καθώς ο νόμος αυτός προβλέπει αποζημίωση μόνο όσον αφορά περιουσιακή ζημία (ΑΠ 1160/2001, ΔΕΝ 59.88, ΑΠ 1185/93, ΔΕΝ 52.238). Έτσι, οργανώνονται δύο ξεχωριστοί μηχανισμοί αποκατάστασης της ζημίας του θύματος του εργατικού ατυχήματος. Η περιουσιακή ζημία στηρίζεται το ν. 551/15, ενώ η ηθική βλάβη αποκαθίσταται βάσει του ΑΚ. Ο διαχωρισμός αυτός οδηγεί σε πρόσθετες ερμηνευτικές διαφοροποιήσεις. Έτσι στην περίπτωση της χρηματικής ικανοποίησης δεν εφαρμόζεται το άρθρο 16 παρ. 4 του ν. 551/15, σύμφωνα με το οποίο το συντρέχον πταίσμα του παθόντος αντιτάσσεται νομίμως μόνον αν αφορά παραβίαση διατάξεων ή κανονισμών που θέτουν όρους ασφαλείας στην εργασία. Για τον καθορισμό του ποσού της χρηματικής ικανοποίησης, το συντρέχον πταίσμα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη από το ουσιαστικό δικαστήριο ανεξαρτήτως της συνδρομής των προϋποθέσεων της παραπάνω διάταξης (ΑΠ 1183/98, ΔΕΝ 55.418). Έτσι, μια πολύ ευνοϊκή διάταξη του ν. 551/15, που απομακρύνει μερικές φορές το άρθρο 300 ΑΚ, δεν εφαρμόζεται στη χρηματική ικανοποίηση.

Το ύψος της αποζημίωσης καθορίζεται κατά την ελεύθερη κρίση του Δικαστηρίου, βασιζόμενο στους κανόνες της κοινής πείρας και λογικής κα συνεκτιμώντας όλες τις συντρέχουσες περιστάσεις, όπως τις συνθήκες το είδος, το μέγεθος και τις συνέπειες του ατυχήματος, το βαθμό του πταίσματος και την περιουσιακή κοινωνική και οικογενειακή κατάσταση των μερών (ΜονΠρΒερ 33/1999, Αρμ 2000 241). Το ποσό της χρηματικής ικανοποίησης δεν υπόκειται σε αναιρετικό έλεγχο (ΑΠ 197/94, ΔΕΝ 52.238), ελέγχεται όμως ανααιρετικώς η κρίση για την ύπαρξη των προϋποθέσεων των διατάξεων περί υπαιτιότητας (ΑΠ 1152/94).